

Меки́ньш с. м. названіе дерева. *Пк. 64.*

Мёкость с. ж. мягкость, слабость, нѣга, изнѣженность. *Болгарск.*

Мекотія с. ж. слабость, изнѣженность. *М.*

Мекошавость с. ж. изнѣженности: Но гордостъта и мекошавостъта на нѣкои челоуѣци докарва токози други до ужасна бѣдность (*Mais c'est l'orgueil et la mollesse*—). *Т. 207.*

Мекошавъ Мекушавъ *пр. 1)* уступчивый, слабохарактерный: Нѣкой отъ тѣхъ биле до токози мѣкушави и умразни, що-то са съгласили да са оставятъ отъ вѣра-та си. *Л. Д. 1876 р. 179. 2)* мягкій, изнѣженный: Лицето на Минерва немаше никакъ тѣзи мекошава хубость (*cette beauté molle*) и туй страстно изнуреніе, кое-то бѣхъ съгледаль въ лицето и въ стоенъето на Венера. *Т. 60.* Мекошавия животъ на Киприантъ. (*La vie molle des Cypriens*). *Т. 61.*

Мекошаръ Мекушаръ с. м. изнѣженный, челоуѣкъ: Да станжтъ отъ тѣхъ зимоморлеци и мекушаре, лакомци и лѣнивици. *Л. Д. 1869 р. 104.*

Меку́ Мека (Мека́) Мёко (Мёко́) *пр.* мягкій. **Мёкиятъ Мёката Мёкото** (с. ч.): Еребица крефко месо. Отъ заяка мека кожа. *М. 407.* Чи ша бидете (Гърци млади) меки меки како калъ. *D. S. 10, 128.* Лице-то му бело. Лице-то му мёко Като тулинь памбукъ. *М. 283.* И котка на мёко си. Казвать томува, кой-то се голѣми, че е богаты и си на мёко. *Ч. 163.* Непознаты атъ челякъ сложи Райнъ на одъръ поставъ съ мёко халище. *Р. 81.*

Мѣлица с. ж. мѣло, мѣлка, мѣлица *снарядъ, коимъ ломають и мнутъ, лезъ конопель, очищая отъ жострици; два дощечки на ребро (собственно мѣлица), на ножки, а промежъ нихъ ходитъ третья (било):* Мѣлица ѣ отъ тры дѣски съставено урядие, на една край съединени съ клѣчкѣ, отъ коихъ третая дѣска се отвара на горѣ и спуща между другия по подобію, ножицы. Него урядие, къту поставитъ, извышено обично до пояса на два кола забити въ земя, съ горна дѣска дръжтъ и биють засобно кыткѣ грѣстия, до дѣкъ умягчить, то есть, до дѣкъ натрошитъ клѣчки и изпадатъ, а лико стѣбла остани. Падащия клѣчки се зѣвжтъ „пѣздірь“. То дѣйствие се казва собственно „мѣжати“ или „тепжти грѣстия“. *Пк. 83. **

Мѣлница с. ж. (си м. воденица) мельница: Радолица недалеку отъ Струга подъ Бѣлица, кѣде сѣ воденици-те (мельници-те). *М. 534. ** Тука изобразена-та мелница ни показва една двойна воденица основана на дърво. *Л. Д. 1876 р. 73.*

Мѣлчевъ Мѣлчовъ (румын. melk въ томъ же значении) с. м.